COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 9.2.2026
COM(2026) 63 final

2026/0041 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

prin care statele membre sunt autorizate să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Cabo Verde la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Obiectivul Convenției de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția din 1980”), ratificată până în prezent de 103 țări, inclusiv de toate statele membre ale UE, este de a restabili statu-quo-ul prin înapoierea imediată a copiilor deplasați sau reținuți ilicit, prin intermediul unui sistem de cooperare între autoritățile centrale desemnate de părțile contractante.

Întrucât prevenirea răpirii copiilor este o parte esențială a politicii UE de promovare a drepturilor copilului, Uniunea Europeană întreprinde acțiuni la nivel internațional în vederea îmbunătățirii aplicării Convenției din 1980 și încurajează țările terțe să adere la convenție.

La 4 octombrie 2022, Cabo Verde și-a depus instrumentul de aderare la Convenția de la Haga din 1980. Convenția a intrat în vigoare în Cabo Verde la 1 ianuarie 2023.

Conform articolului 38 alineatul (4) din Convenția din 1980, aceasta se aplică între statul care aderă și statele contractante, care vor fi declarat că acceptă această aderare.

În Avizul 1/13[1], Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că acceptarea aderării unui stat terț la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii ține de competența exclusivă a Uniunii Europene.

Curtea a insistat asupra nevoii de uniformitate la nivelul UE în acest domeniu, în vederea evitării unei geometrii variabile între statele membre.

Întrucât problema răpirii internaționale de copii intră în sfera competenței externe exclusive a Uniunii Europene, decizia privind acceptarea aderării Republicii Cabo Verde trebuie luată la nivelul UE printr-o decizie a Consiliului. Prin urmare, statele membre ale Uniunii Europene ar trebui să depună declarația de acceptare a aderării Cabo Verde în interesul Uniunii Europene.

Acceptarea de către statele membre ale Uniunii Europene ar face Convenția de la Haga din 1980 aplicabilă între Cabo Verde și statele membre ale UE, cu excepția Danemarcei.

• Coerența cu dispozițiile de politică deja existente în domeniul de politică vizat

În ceea ce privește răpirea copiilor de către unul dintre părinți, Convenția de la Haga din 1980 este contrapartea internațională a Regulamentului nr. 2019/1111 al Consiliului (cunoscut sub denumirea de „Regulamentul Bruxelles IIb”)[2], care reprezintă piatra de temelie a cooperării judiciare în cadrul UE în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești.

Unul dintre obiectivele principale ale regulamentului este acela de a descuraja răpirile de copii între statele membre prin stabilirea de proceduri pentru a asigura înapoierea imediată a copilului în statul membru în care acesta are reședința obișnuită. În acest scop, Capitolul III din Regulamentul Bruxelles IIb include procedura prevăzută în Convenția de la Haga din 1980 și o completează prin clarificarea unor aspecte ale acesteia, în special ascultarea copilului, perioada de timp necesară pentru a pronunța o hotărâre după depunerea unei cereri de înapoiere și motivele de refuz al înapoierii copilului.

---

[1] Avizul 1/13 (Aderarea unor state terțe la Convenția de la Haga din 1980) din 14 octombrie 2014, ECLI:EU:C:2014:2303.

[2] Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii (reformare) (JO L 178, 2.7.2019, p. 1).

La nivel internațional, Uniunea Europeană sprijină aderarea statelor terțe la Convenția din 1980 pentru ca statele sale membre să se bazeze pe un cadru juridic comun atunci când tratează cazurile de răpiri internaționale de copii.

S-au adoptat deja, între iunie 2015 și decembrie 2022, 22 decizii ale Consiliului de acceptare a aderării la Convenția de la Haga din 1980 privind răpirea internațională de copii a 30 de țări terțe (Maroc, Singapore, Federația Rusă, Albania, Andorra, Seychelles, Armenia, Republica Coreea, Kazahstan, Peru, Georgia, Africa de Sud, Chile, Islanda, Bahamas, Panama, Uruguay, Columbia, El Salvador, San Marino, Republica Dominicană, Belarus, Uzbekistan, Honduras, Ecuador, Ucraina, Jamaica, Bolivia, Filipine și Tunisia)[3].

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prezenta propunere este legată în mod evident de obiectivul general consacrat la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană de a proteja drepturile copilului. Sistemul prevăzut de Convenția de la Haga din 1980 vizează protejarea copilului de efectele dăunătoare ale unei răpiri parentale și asigurarea faptului că respectivul copil poate menține contactul cu ambii părinți, de exemplu prin garantarea exercitării efective a drepturilor de vizitare. Trebuie menționată și legătura cu promovarea utilizării medierii în soluționarea litigiilor familiale transfrontaliere.

Directiva privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială[4] se aplică și dreptului familiei în spațiul judiciar european comun. Convenția de la Haga din 1980 încurajează, de asemenea, soluționarea pe cale amiabilă a litigiilor familiale. Unul dintre ghidurile de bune practici elaborate în temeiul Convenției de la Haga din 1980, care este publicat de Conferința de la Haga de Drept Internațional Privat, este consacrat utilizării medierii pentru soluționarea litigiilor familiale internaționale legate de copii care intră în domeniul de aplicare al convenției. La inițiativa Comisiei Europene, acest ghid a fost tradus în toate limbile UE, în afara englezei și a francezei, precum și în arabă, pentru a sprijini dialogul cu statele care nu au ratificat sau nu au aderat încă la această convenție și pentru a contribui la găsirea unor modalități concrete de soluționare a problemelor legate de răpirea internațională de copii[5].

---

[3] S-au adoptat deja 22 de decizii ale Consiliului prin care statele membre sunt autorizate să accepte aderarea la Convenția din 1980 a următoarelor țări: Andorra (Decizia 2015/1023 a Consiliului, adoptată la 15 iunie 2015), Seychelles (Decizia 2015/2354 a Consiliului, adoptată la 10 decembrie 2015), Rusia (Decizia 2015/2355 a Consiliului, adoptată la 10 decembrie 2015), Albania (Decizia 2015/2356 a Consiliului, adoptată la 10 decembrie 2015), Singapore (Decizia 2015/1024 a Consiliului, adoptată la 15 iunie 2015), Maroc (Decizia 2015/2357 a Consiliului, adoptată la 10 decembrie 2015), Armenia (Decizia 2015/2358 a Consiliului, adoptată la 10 decembrie 2015), Republica Coreea (Decizia 2016/2313 a Consiliului, adoptată la 8 decembrie 2016), Kazahstan (Decizia 2016/2311 a Consiliului, adoptată la 8 decembrie 2016), Peru (Decizia 2016/2312 a Consiliului, adoptată la 8 decembrie 2016), Georgia și Africa de Sud [Decizia (UE) 2017/2462 a Consiliului din 18 decembrie 2017], Chile, Islanda și Bahamas [Decizia (UE) 2017/2424 a Consiliului din 18 decembrie 2017], Panama, Uruguay, Columbia și El Salvador [Decizia (UE) 2017/2464 a Consiliului din 18 decembrie 2017], San Marino [Decizia (UE) 2017/2463 a Consiliului din 18 decembrie 2017], Republica Dominicană [Decizia (UE) 2019/305 a Consiliului din 18 februarie 2019], Ecuador și Ucraina [Decizia (UE) 2019/306 a Consiliului din 18 februarie 2019], Honduras [Decizia (UE) 2019/307 a Consiliului din 18 februarie 2019], Belarus și Uzbekistan [Decizia (UE) 2019/308 a Consiliului din 18 februarie 2019], Jamaica [Decizia (UE) 2021/2206 a Consiliului din 9 decembrie 2021], Bolivia [Decizia (UE) 2021/2207 a Consiliului din 9 decembrie 2021], Filipine [Decizia (UE) 2022/2439 a Consiliului din 8 decembrie 2022], Tunisia [Decizia (UE) 2022/2450 a Consiliului din 8 decembrie 2022].

[4] Directiva 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială (JO L 136, 24 mai 2008, p. 3).

[5] https://www.hcch.net/en/publications-and-studies/details4/?pid=6561&dtid=3

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temeiul juridic

În conformitate cu articolul 38 din Convenția de la Haga din 1980, declarația de acceptare a aderării este un element constitutiv al unui acord internațional încheiat cu statul aderent.

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în baza articolului 218 alineatul (6) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul acordului. Având în vedere faptul că obiectivul principal și conținutul Convenției de la Haga din 1980 sunt descurajarea răpirii copiilor de către unul dintre părinți, iar obiectul este dreptul familiei, temeiul juridic material este articolul 81 alineatul (3) din TFUE. Articolul 81 alineatul (3) dispune că măsurile privind dreptul familiei care au implicații transfrontaliere sunt stabilite de către Consiliu, care hotărăște în conformitate cu o procedură legislativă specială. Consiliul hotărăște în unanimitate și după consultarea Parlamentului European.

Având în vedere că articolul 81 din TFUE este temeiul juridic material, în conformitate cu articolul 218 alineatul (6) litera (b) din TFUE, după consultarea Parlamentului European, Consiliul trebuie să adopte decizia de autorizare a statelor membre să accepte, în interesul Uniunii, aderarea unei țări terțe la Convenția din 1980.

În temeiul articolului 218 alineatul (8) al doilea paragraf din TFUE, Consiliul hotărăște în unanimitate în cazul în care acordul se referă la un domeniu pentru care este necesară unanimitatea în vederea adoptării unui act al Uniunii.

Prin urmare, articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (b) și articolul 218 alineatul (8) al doilea paragraf din TFUE alcătuiesc temeiul juridic procedural al deciziei propuse.

Irlandei îi revin obligații în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1111 (Regulamentul Bruxelles IIb) și, prin urmare, participă la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii.

În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Nu se aplică

• Proporționalitatea

Prezenta propunere este elaborată după modelul deciziilor Consiliului adoptate deja pe aceeași temă și nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului de a întreprinde acțiuni coerente la nivelul UE în ceea ce privește răpirea internațională de copii, prin asigurarea faptului că statele membre ale Uniunii Europene acceptă aderarea Cabo Verde la Convenția de la Haga din 1980 într-un anumit interval de timp.

• Alegerea instrumentului

Prezenta propunere de decizie a Consiliului este prezentată în conformitate cu articolul 218 alineatul (6) din TFUE, care prevede adoptarea de către Consiliu a unei decizii privind încheierea acordului. Nu există un alt instrument juridic care ar putea fi folosit în scopul realizării obiectivului exprimat în prezenta propunere.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările ex post/verificarea adecvării legislației existente**

Nu se aplică

- **Consultarea cu părțile interesate**

Toate statele membre ale Uniunii Europene, consultate de Comisie în cadrul Grupului de lucru pentru chestiuni de drept civil al Consiliului, au emis un aviz favorabil cu privire la intenția lor de a accepta aderarea Cabo Verde la Convenția de la Haga din 1980.

- **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Comisia a colectat informații relevante privind punerea în aplicare a Convenției de la Conferința de la Haga de Drept Internațional Privat, de la Delegația UE în Cabo Verde și de la Parchetul General, Departamentul Central de Cooperare și Drept Comparat desemnat drept autoritate centrală în temeiul Convenției de la Haga din 1980.

- **Evaluarea impactului**

La fel ca pentru cele 22 de decizii ale Consiliului, adoptate deja între 2015 și 2022, referitoare la acceptarea aderării mai multor state terțe la Convenția de la Haga din 1980, nu a fost efectuată nicio evaluare a impactului specifică.

Cu toate acestea, nivelul de punere în aplicare a Convenției a fost examinat prin răspunsurile date de Cabo Verde la chestionarul UE și prin completarea chestionarului pentru țările nou aderente elaborat de Conferința de la Haga de Drept Internațional Privat.

În cursul discuțiilor din cadrul Grupului de lucru pentru chestiuni de drept civil, a reieșit că experiențele unor state membre (de exemplu, Portugalia) prin raportare la sistemul juridic din Cabo Verde sunt pozitive. Relațiile prevăzute în tratat cu statele membre ale UE sunt considerate foarte importante de către autoritățile din Cabo Verde. Un cadru juridic comun cu toate statele membre ale UE, reprezentat de Convenția de la Haga din 1980, ar contribui la instrumentarea și la soluționarea cauzelor transfrontaliere.

Sunt planificate acțiuni de formare în cooperare cu țările vorbitoare de limbă portugheză care sunt parte la Convenție (Portugalia și Brazilia). De asemenea, UNICEF va fi implicat în punerea în aplicare a Convențiilor de la Haga privind copiii.

De asemenea, Cabo Verde a aderat recent la Convenția din 1996 privind protecția copilului și la Convenția din 2007 privind pensia de întreținere pentru copii, iar sistemul său juridic, respectarea statului de drept și a drepturilor fundamentale au fost examinate în contextul procedurilor fără obiecții referitoare la aderarea la aceste convenții. Evaluarea a condus la concluzia că nu ar trebui formulată nicio obiecție împotriva aderării Republicii Cabo Verde la Convenția din 1996 privind protecția copilului și nici la Convenția din 2007 privind pensia de întreținere pentru copii.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Nu se aplică

- **Drepturile fundamentale**

Răpirea de către unul dintre părinți intră în conflict direct cu drepturile copiilor, în special cu dreptul de a fi protejat și cu dreptul de a rămâne în contact cu ambii părinți. Prin instituirea unui cadru juridic care urmărește să descurajeze răpirea copiilor de către unul dintre părinți și care oferă copilului posibilitatea de a fi ascultat, Convenția din 1980 a susținut drepturile copiilor, recunoscute ca fiind drepturi fundamentale ale omului de Convenția Organizației

Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului (CDC). Prezenta propunere vizează instituirea acestui cadru juridic între Cabo Verde și statele membre ale UE.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Decizia propusă nu are implicații bugetare.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și modalitățile de monitorizare, evaluare și raportare**

Nu se aplică

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Nu se aplică

2026/0041 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

prin care statele membre sunt autorizate să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Cabo Verde la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (3) coroborat cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (b) și cu articolul 218 alineatul (8) al doilea paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European[1],

întrucât:

(1) Printre obiectivele pe care și le-a stabilit Uniunea se numără promovarea protecției drepturilor copilului, după cum se afirmă la articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Măsurile de protecție a copiilor împotriva deplasării sau a reținerii ilicite reprezintă o parte esențială a acestei politici.

(2) Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului[2] urmărește protejarea copiilor împotriva efectelor dăunătoare ale unei deplasări sau rețineri ilicite și stabilirea unor proceduri pentru garantarea înapoierii imediate a copiilor în statul în care aceștia au reședința obișnuită, precum și în vederea garantării protecției drepturilor de vizitare și a drepturilor privind încredințarea.

(3) Regulamentul (UE) 2019/1111 completează și consolidează Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”), prin care se stabilește, la nivel internațional, un sistem de obligații și de cooperare între statele contractante și între autoritățile centrale și are drept scop să asigure înapoierea imediată a copiilor deplasați sau reținuți ilicit.

(4) Toate statele membre sunt parte la Convenția de la Haga din 1980.

(5) Uniunea încurajează statele terțe să adere la Convenția de la Haga din 1980 și sprijină punerea în aplicare corectă a Convenției de la Haga din 1980, prin participarea alături de statele membre, printre altele, la comisiile speciale organizate periodic de Conferința de la Haga de Drept Internațional Privat.

(6) Un cadru juridic comun aplicabil între statele membre și statele terțe ar putea fi cea mai bună soluție pentru cazurile delicate de răpire internațională de copii.

---

[1] JO C [...], [...], p. [...].

[2] Regulamentul (UE) 2019/1111 al Consiliului din 25 iunie 2019 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și privind răpirea internațională de copii (reformare), JO L 178, 2.7.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1111/oj

(7) Convenția de la Haga din 1980 prevede că aceasta se aplică în raporturile dintre statul care aderă și statele contractante care vor fi declarat că acceptă aderarea.

(8) Convenția de la Haga din 1980 nu permite organizațiilor de integrare economică regională, precum Uniunea, să devină parte la aceasta. Prin urmare, Uniunea nu poate să adere la Convenția de la Haga din 1980 și nici să depună o declarație de acceptare a unui stat care aderă.

(9) Conform Avizului 1/13 al Curții de Justiție a Uniunii Europene[3], declarațiile de acceptare efectuate în conformitate cu Convenția de la Haga din 1980 sunt de competența externă exclusivă a Uniunii.

(10) La 4 octombrie 2022, Cabo Verde și-a depus instrumentul de aderare la Convenția de la Haga din 1980. Convenția de la Haga din 1980 a intrat în vigoare în Cabo Verde la 1 ianuarie 2023.

(11) O evaluare a situației din Cabo Verde a condus la concluzia că statele membre sunt în măsură să accepte, în interesul Uniunii, aderarea Cabo Verde în conformitate cu dispozițiile Convenției de la Haga din 1980.

(12) Prin urmare, statele membre ar trebui să fie autorizate să își depună declarațiile de acceptare a aderării Cabo Verde, în interesul Uniunii, în conformitate cu dispozițiile prezentei decizii.

(13) Irlanda are obligații în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1111 și, prin urmare, participă la adoptarea și la aplicarea prezentei decizii.

(14) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

1. Prin prezenta decizie, statele membre sunt autorizate să accepte, în interesul Uniunii, aderarea Cabo Verde la Convenția de la Haga din 1980.

2. Cel târziu până la... [douăsprezece luni de la data adoptării prezentei decizii], statele membre depun o declarație de acceptare a aderării Cabo Verde la Convenția de la Haga din 1980, în interesul Uniunii, formulată după cum urmează: „[denumirea completă a STATULUI MEMBRU] declară că acceptă aderarea Cabo Verde la Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, în conformitate cu Decizia (UE)... a Consiliului.

3. Statele membre informează Consiliul și Comisia cu privire la depunerea declarațiilor lor de acceptare a aderării Cabo Verde și îi notifică Comisiei textul respectivelor declarații în termen de două luni de la depunerea acestora.

[3] Avizul 1/13 al Curții de Justiție din 14 octombrie 2014, ECLI:EU:C:2014:2303.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele

[…]

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ ȘI DIGITALĂ

(1) CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de Decizie a Consiliului prin care statele membre sunt autorizate să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Cabo Verde la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii

Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Justiție

Obiectiv(e)

Obiectiv(e) general(e)

Prezenta propunere are obiectivul de a autoriza statele membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Cabo Verde la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, în conformitate cu Avizul 1/13 al CJUE, pentru a asigura securitatea juridică și previzibilitatea la nivel internațional și european.

Obiectiv(e) specific(e)

Autorizarea statelor membre să accepte, în interesul Uniunii Europene, aderarea Cabo Verde la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii

Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Convenția de la Haga din 1980 privind răpirea internațională de copii se va aplica între toate statele membre (cu excepția Danemarcei) și Cabo Verde.

Indicatori de performanță

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

N/A

Obiectul propunerii/inițiativei

☑ **o acțiune nouă**

☐ **o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare** [1]

☐ **prelungirea unei acțiuni existente**

☐ **o fuziune sau o redirecționare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune**

Motivele propunerii/inițiativei

Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

N/A

[1] Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

Valoarea adăugată a intervenției UE (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentei secțiuni, „valoarea adăugată a intervenției UE" este valoarea ce rezultă din acțiunea UE care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

Motivele acțiunii la nivelul UE (*ex ante*)

Autorizarea acordată statelor membre ale UE respectă inițiative anterioare de același tip în urma Avizului 1/13 al Curții de Justiție a Uniunii Europene. Autorizarea intră în sfera competenței externe exclusive a UE în temeiul articolului 3 alineatul (2) din TFUE. Autorizarea poate fi acordată numai de Consiliu la propunerea Comisiei și, prin urmare, este o competență exclusivă prin natura sa, nefăcând obiectul principiului subsidiarității.

Valoarea adăugată la nivelul UE pe care se preconizează că o va avea intervenția (*ex post*)

Este asigurată respectarea tratatelor UE și a jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare

Este a 23-a propunere de același tip.

Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

Prezenta propunere nu are implicații bugetare.

Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

Prezenta propunere nu are implicații bugetare.

Durata propunerii/inițiativei și a impactului său financiar

☐ **durată limitată**

☐ de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

☐ impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

☐ **durată nelimitată**

Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,

urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

Metoda (metodele) planificată (planificate) de execuție a bugetului[2]

☐ **Gestiunea directă** asigurată de Comisie

☐ prin intermediul serviciilor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii

☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ **Gestiunea partajată** cu statele membre

[2] Explicații detaliate privind metodele de execuție a bugetului, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BUDGpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

☐ **Gestiunea indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;

☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

☐ Băncii Europene de Investiții și Fondului European de Investiții;

☐ organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;

☐ organismelor de drept public;

☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate;

☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și cărora li se furnizează garanții financiare adecvate;

☐ organismelor sau persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul politicii externe și de securitate comună, în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană, și care sunt identificate în actul de bază relevant

☐ organismelor stabilite într-un stat membru, reglementate de dreptul privat al unui stat membru sau de dreptul Uniunii și eligibile pentru a li se încredința execuția unor fonduri sau a unor garanții bugetare ale Uniunii, în conformitate cu normele sectoriale, în măsura în care aceste organisme sunt controlate de organisme de drept public sau de organisme de drept privat cu misiune de serviciu public și beneficiază de garanții financiare adecvate care sunt furnizate sub formă de răspundere solidară din partea organismelor de control sau de garanții financiare echivalente și care pot fi limitate, pentru fiecare acțiune, la cuantumul maxim al sprijinului din partea Uniunii.

Observații

[…]

MĂSURI DE GESTIUNE

Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

N/A

Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

Justificarea metodei (metodelor) de execuție bugetară, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

N/A

Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

N/A

Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

[…]